

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 686/2025
05.06.2025.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тамаре Мунћан, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.1195/24 од 21.10.2024.године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 365/24 од 12.02.2025.године, у седници већа одржаној дана 05.06.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тамаре Мунћан, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.1195/24 од 21.10.2024. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 365/24 од 12.02.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К.бр.1195/24 од 21.10.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једанаест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено на задржавању и у притвору.

Истом пресудом је према окривљеном, на основу члана 89а КЗ, изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном ББ, адреса становања у месту ..., улица ... број .., општина ..., тако што му је забрањено приближавање оштећеној на удаљености мањој од сто метара и забрањен приступ простору места становања и места рада оштећене и забрањена свака даља комуникација са оштећеном у трајању од две године, док се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 1) до 9) ЗКП обавезан је окривљени да надокнади трошкове кривичног поступка и то на име

паушалних трошкова износ од 8.000,00 динара у корист Основног суда у Београду, да оштећеној надокнади нужне издатке и награду за заступање путем пуномоћника, адвоката, у укупном износу од 121.500,00 динара, а све у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 365/24 од 12.02.2025.године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, браниоца окривљеног, адвоката Тамаре Мунћан и окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.1195/24 од 21.10.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Тамара Мунћан, због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 441. став 3. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да их преиначи само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеног осудити на казну затвора у краћем временском трајању и одредити да се казна изврши у просторијама у којима станује и отклони примену мере безбедности из члана 89а КЗ или да укине наведене пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тамаре Мунћан је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да се у радњама окривљеног не стичу сви битни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и то како објективни елементи који се односе на употребу квалификоване претње према оштећеној, односно последица дела у виду угрожавања спокојства бивше супруге, тако ни субјективни елементи. Свој став бранилац образлаже наводима да у изреци пресуде није описана узрочно-последична веза између радње извршења и последице, односно угрожавања, као и да радње које су описане у изреци пресуде нису подобне да доведу до угрожавања спокојства и душевног стања оштећене. Бранилац још истиче да је у изреци пресуде изостављен елемент кривице описан чланом 22. КЗ, те да се ово дело може извршити само са умишљајем.

Одредбом члана 194. став 1. КЗ је прописано да ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице, казниће се затвором од три месеца до три године.

Изреком пресуде Основног суда у Новом Саду К.бр.1195/24 од 21.10.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је у периоду од 23.02.2022. године до 01.03.2022. године, као и у претходном периоду у ..., у улици ... број .., у породичној кући, способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свестан свог

дела, чије извршење је хтео, дрским и безобзирним понашањем, угрозио спокојство и душевно стање члана своје породице, своје тадашње супруге оштећене ББ, тако што је исти, од оштећене тражио да буду интимни, говорећи јој да она мора да буде с њим, иако му је иста јасно ставила до знања да она то не жели, те је оштећеној свакодневно упућивао речи увреде, говорећи јој: „ку.во, др.љо, је.еш се по улици“, при чему је био свестан забрањености свог дела, чиме је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ,

По оцени Врховног суда, из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим правноснажном пресудом и то како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у томе да је окривљени дрским и безобзирним понашањем, угрозио спокојство и душевно стање члана своје породице, тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, који је обухватио и свест о забрањености дела.

Самим тим су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП, са образложењем да суд није правилно одмерио казну с обзиром на утврђене чињенице током поступка које утичу на то да казна буде мања, није изрекао одлуку о ублажавању казне и одлуку којом је могао да окривљеног ослободи од казне. На овај начин бранилац суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање односно истиче повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, наводећи да је оштећена у свом исказу била јасна да физичког насиља у критичном периоду није било и да јој окривљени није упућивао претње, као и да се након критичног догађаја више пута састајала са окривљеним насамо, из чега произилази да код оштећене није дошло до осећаја страха и угрожености.

Како повреде закона из члана 440. и 441. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић